بعد خانوار، اساس دریافت مستمری

محمد شریعتمداری، وزیر تعاون کار و رفاه اجتماعی گفت: در سایه جوانگرایی در عرصه مدیریت و با پیگیری ویژه از دولت و مجلس و عنایت خاص آنها در سال جاری نه‌تنها ۲۰۰ هزار خانوار از فهرست مستمری‌بگیران سازمان بهزیستی حذف نشد، بلکه ۱۷۸ هزار خانواری که مستمریشان تك‌نفره بود، مستمری خود را از این پس براساس تعداد نفرات خانوارشان می‌گیرند.

محمد شریعتمداری با اعلام تحقق برخی وعده‌های خود در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی ادامه داد: کاهش هشت سال سن مدیریتی، انتصاب پنج دهه شصتی به عنوان معاون و دستیار وزیر، انتشار اطلاعات مدیریتی پنج صندوق تابعه، افزایش ۱۰ درصد مدیران زیر ۴۰ سال شرکت‌های تابعه، ایجاد پنج گام شفافیت در وام‌های کم‌بهره، مجوز تعاون، ضمانت نامه‌ها، حقوق، بدهکاران و واگذاری بورسی شرکت‌ها از وعده‌های تحقق یافته بودند./ مهر

طرح‌ها: علیرضا کریمی مقدم

نرگس خانعلی‌زاده
جامعه

طبیعتا یك جا یا حتی شاید چند جای کار اشکال دارد که همیشه از دور و اطرف‌مان، غرهای مالی و اقتصادی می‌شنویم؛ این موضوع خیلی هم ربطی به اوضاع نابسامان اقتصادی و ماجراهای کلان یا حتی درآمد کم یا زیاد خانواده ندارد. رفتار غلط، غلط است و پولدار و بی‌پول هم نمی‌شناسد و هرکدام را در معضلی متفاوت و به سبك و سیاقی متفاوت از دیگری گرفتار می‌کند؛ رفتارهایی که از یك ناآگاهی و ناخواسته پیش می‌آید، اما سرانجامش می‌تواند اوضاع مالی‌مان را به چالش‌های گوناگونی بکشد. برای همین هم این بار سراغ بعضی از رفتارها و عادت‌های اشتباهی رفتیم که اکثر ما در خانواده‌هایمان آن را می‌بینیم اما به صرف عادت بودن، آن را نادرست نمی‌دانیم و در واقع بدعادت شده‌ایم.

ارزان می‌خریم

داستان همان داستان ضرب‌المثل معروف انگلیسی است که می‌گوید ما آنقدر پولدار نیستیم که جنس ارزان بخریم و ضرب‌المثل ایرانی خودمان که می‌گوید هیچ ارزانی‌ای بی‌حکمت نیست. به نظر می‌رسد که دیگر ارزان خریدن کالا، پیروزی محسوب نمی‌شود و بالاخره این ارزانی علتی دارد و یك جای کار می‌لنگد. به هرحال جنس ارزان، کیفیت بسیار بالایی ندارد و در بسیاری از موارد باعث می‌شود که در مدت زمان کوتاهی دوباره برای خرید آن کالا اقدام کنیم و این برای مخارج خانواده اصلا به‌صرفه نیست؛ البته که این موضوع استثنا هم دارد و ما درباره اکثریت صحبت می‌کنیم. طبیعتا ما در هر بار خرید یك کالای ارزان، سودی به فروشنده پرداخت می‌کنیم که با در نظر گرفتن چند بار پرداختن آن سود، نسبت به یك بار گران خریدن یك کالای باکیفیت بیشتر می‌شود. ضمن این که هزینه تعمیر کالای آسیب‌دیده و بی‌کیفیت، وقت و انرژی برای خرید دوباره آن کالا و پرداخت چند باره پول بابت همان کالا و همان کیفیت ضعیف، کاری عقلانی نیست و خانواده را به دردسر مالی و حتی جسمی می‌اندازد. به نظر می‌رسد که بهتر است یك کالای نسبتا باکیفیت را با مبلغی کمی بیشتر از کالای ارزان‌تر بخریم تا مدت‌ها (بسته به کالای مورد استفاده) خیال‌مان از بابت داشتن آن و کیفیت مصرفی‌اش راحت باشد.

فرقی بین نیاز و خواسته نمی‌گذاریم

اگر بتوانیم بین نیازها و خواسته‌های زندگی‌مان مرزی قائل بشویم و برای هرکدام اولویت مشخص کنیم در مسائل مالی خانواده خیلی پیش افتاده‌ایم. واقعیت این است که فرق زیادی بین نیازهایی که داریم و چیزهایی که دلمان می‌خواهد، وجود دارد. البته قرار نیست دور خواسته‌ها و هوس‌هایمان را خط قرمز بکشیم و سراغشان نرویم، اما بهتر است به اولویت‌های زندگی‌مان توجه کنیم. در واقع بهتر است اول از همه‌چیز نیازهای ضروری مانند خوراك و پوشاك و هر هزینه دیگری را که بدون تعارف و رودربایستی با خودتان، می‌دانید نیاز واجب زندگی‌تان است، بپردازید و بعد سراغ آن خواسته‌های قلبی‌تان بروید. حواستان هم باشد که قرار نیست خودتان را گول بزنید که فلان لباس را باید بخرم، چون خیلی به آن نیاز دارم، اما می‌دانید که در واقع یك هوس گذرا برای یك مهمانی چندساعته است. اگر توانستید این کار را بکنید و نیازها و خواسته‌هایتان را بشناسید، بدون شك خیلی راحت می‌توانید بعد از برطرف کردن نیازهایتان، با خیال راحت به سراغ خواسته‌های قلبی‌تان بروید و عذاب وجدان خرج‌های اصلی‌تان را نداشته باشید.

پس انداز نمی‌کنیم

پس‌انداز نکردن، مادر همه عادت‌های مالی غلط در خانواده‌هاست؛ روندی که اگر منظم و البته مرتب انجام نشود، خیلی از فکر و خیال‌هایمان برای همان خواسته‌های قلبی و پیشرفت‌هایی که به دنبالش هستیم، ممکن نخواهد بود.

در واقع پس‌انداز کردن، مرحله میانی و جا افتاده بین نیازهای واجب و اولیه و خواسته‌های غیرضروری است که به عنوان پلی در بین این دو عمل می‌کند و می‌تواند آنها را به هم برساند. البته مقدار و نوع پس‌انداز کردن همان چیزی نیست که بشود برای همه مردم نسخه یکسان پیچید؛ هرکسی با توجه به مقدار درآمد و خرجی که دارد، باید بخشی از آن را به عنوان پس‌انداز، حالا به هر شکلی کنار بگذارد تا در مواقع خاص، بدون راه چاره نماند. جالب است که با وجود مرسوم بودن توصیه و نصیحتی مثل پس‌انداز کردن، هنوز هم هستند کسانی که عادت غلط پس‌انداز نکردن را دارند و به روز خرج می‌کنند.

عجله می‌کنیم

وقت برای پیشرفت هست؛ برای تبدیل کردن تلویزیون ۳۲ اینچی به ۴۸ اینچی، برای عوض کردن ماشین دنده‌ای به اتومات، برای تبدیل کردن خانه ۶۰ متری به صد متری و مسائلی شبیه اینها، باید برنامه داشته باشید.

همه این پیشرفت‌ها به نوبه خود موفقیت‌های بسیار بزرگی در خانواده محسوب می‌شوند، اما باید بتوانید وقتش را تشخیص بدهید تا لذتتان از پیشرفت واقعا لذت باشد و زحمتی برایتان به همراه نداشته باشد.

این‌طور نباشد که به هر قیمتی ماشین‌تان را عوض کنید و خودتان را در چاله‌ای بزرگ بیندازید و آن ماشین زحمت فراوانی برایتان داشته باشد. درست است که باید از لحظه لحظه زندگی استفاده کرد، ولی عجله کردن آن چیزی نیست که باعث لذت شما از زندگی می‌شود. پیشرفت‌های مالی زندگی‌تان را با یك برنامه‌ریزی مشخص و سر صبر و حوصله انجام بدهید که اگر خلاف این باشد و به هر قیمتی این کار را انجام بدهید در قسط و قرض‌های سنگین گرفتار می‌شوید.

بدهکاریم

ماجرا این است که همه‌چیز مانند زنجیره‌ای به هم متصل است. پس‌انداز کردن به رفع خواسته‌های غیرضرروی و دلی‌مان ربط دارد و بدهکار نبودن هم معلول همان موضوع عجله برای پیشرفت کردن است. عجله در تبدیل به احسن ماشین‌مان بدون داشتن پول کافی، طبیعتا ما را بدهکار نمایندگی‌های خودرو می‌کند. همین ماجرا در گرفتن وام از بانك‌ها برای خرید خانه هم تکرار می‌شود و این قسط‌های مداوم و پشت‌سر هم، می‌تواند هر خانواده‌ای را در سختی بیندازد. مگر این‌که حساب وکتاب درآمد و بدهی‌هایتان با هم بخوانید که خب در این صورت ارزش خانه‌دار شدن را دارد.

> پس‌انداز نکردن، مادر همه عادت‌های مالی غلط در خانواده‌هاست؛ روندی که اگر منظم و البته مرتب انجام نشود، خیلی از فکر و خیال‌هایمان برای همان خواسته‌های قلبی و پیشرفت‌هایی که به دنبالش هستیم به واقعیت بدل نخواهد شد

صرفه‌جویی نمی‌کنیم

وقتی تلویزیون نگاه نمی‌کنید، چرا روشن است؟ وقتی هوا خوب و مطبوع است، چرا کولر کار می‌کند؟ وقتی در اتاق نیستید، چرا لوستر روشن است؟ خب واقعیت ماجرا این است که همه اینها در دراز مدت هزینه‌های زیادی را به واسطه قبض آب و برق روی دستمان می‌گذارند که همان هزینه می‌توانند در کارت بانکی‌مان بماند یا پول نقد بشود و در دست خودمان باشد، اما حالا باید به حساب سازمان آب و برق واریز شود و این به اوضاع مالی خانواده آسیب می‌رساند. البته این بحث مالی و شخصی ماجراست و فقط جنبه هزینه‌های شخصی‌مان را شامل می‌شود وگرنه اتلاف انرژی کشور و مشکلات کلان هم موضوعاتی هستند که نمی‌شود به سادگی از آن چشم‌پوشی کرد. صرفه‌جویی نکردن از عادت‌های غلطی است که در خانواده‌ها جا افتاده و حتی خیلی به چشم افراد خانه نمی‌آید که این تلویزیون در این زمان نباید روشن باشد. کافی است چند ماهی حواستان به این موضوع باشد تا تفاوت محسوسی را در هزینه‌های آخر ماهتان ببینید و از نتیجه‌اش شگفت‌زده شوید.

از کارت‌های اعتباری متعدد استفاده می‌کنید

تقریبا شبیه همان قضیه داشتن پول نقد است که همه می‌گویند زود تمام می‌شود. بیشتر جنبه ذهنی دارد و همین ذهنی بودنش می‌تواند نتیجه‌های مثبت یا منفی برای جیب‌مان داشته باشد. تقریبا بیشتر آدم‌ها فکر می‌کنند اگر ده تا پنج هزار تومانی داشته باشند، خیلی راحت‌تر از یك چك پول ۵۰ هزار تومانی آن را خرج می‌کنند، در صورتی که می‌شود این کار را نکرد، اما متاسفانه در چاله این قانون نانوشته افتادیم. وقتی از کارت‌های مختلف استفاده می‌کنید، خرج‌هایتان به چشم‌تان نمی‌آید و فراموش می‌کنید در مجموع چقدر پول داشته‌اید، چقدر باید خرج می‌کردید و حالا چقدر خرج کرده‌اید و کلا حساب و کتاب از دستتان در می‌رود. آن‌وقت است که ناگهان به خودتان می‌آیید و با حساب و کتاب همه کارت‌ها می‌بینید که این مقدار هزینه، اصلا به چشم‌تان نیامده است.

بی‌حد و اندازه قرض می‌دهیم

هیچ‌کس منکر خیر و ثواب قرض دادن پول به نیازمندان و از مهم‌تر، خویشاوندان نیست. قرض دادن آن‌قدر خوب است که به شکل‌ها و روش‌های مختلف در بین آدم‌های نیك روزگار مرسوم است، اما هر چیزی از حد که بگذرد، وجه منفی خودش را نشان می‌دهد. قرض دادن و مشخص نبودن زمان پس گرفتن پول، سیستم مالی خانواده شما را به هم می‌ریزد و نمی‌توانید آن‌طور که باید برایش برنامه‌ریزی کنید. در واقع موضوع اصلی این است که باید حواستان جمع باشد که چه مقدار تا چه زمانی و از همه مهم‌تر این‌که به چه کسی پول قرض می‌دهید تا بتوانید برای آن زمانی که پول دوباره به حسابتان برگشت، برنامه‌ریزی کنید.

یادداشت:
دکتر بیژن عبدی
کارشناس مسائل مالی

لزوم ترك عادت‌های نادرست

آیا واقعا فکر می‌کنیم که مردم غلط مصرف می‌کنند یا خیر؟ طبیعتا یك سری عادت‌های غلط در بین خانواده‌ها و جوان‌ها وجود دارد که آن‌هم از شرایط اجتماعی نشات می‌گیرد، اما واقعیت این است که با وجود نادرست بودن بخشی از رفتارها، من خیلی مردم را در این قضیه مقصر نمی‌دانم.

در واقع برخی از رفتارهای غلط در مسائل مالی، ناشی از سیری است که مردم در آن مقصر نیستند. در حال حاضر، جامعه ما یك جامعه طبقاتی شده که فاصله قشر مرفه و ثروتمند و متوسط و ضعیف زیاد شده است.

متاسفانه بر اساس قانون نانوشته‌ای که هرکسی به بالادست خودش نگاه می‌کند، قشر مرفه و ثروتمند جامعه ما هم مرجعی برای طبقات متوسط جامعه هستند و می‌خواهند به هر شکل و نحوی خودشان را به آنها برسانند و بخشی از عادت‌های غلط از همین‌جا شکل گرفته است.

استفاده از مارك خاصی از گوشی تلفن همراه، لوازم خانگی، مراجعه به رستوران‌ها خاص، نشان‌های تجاری خاصی از لباس و... موضوعی است که قشر متوسط می‌خواهد به واسطه آن، بخشی دیگر از خلأهایش را پر کند.

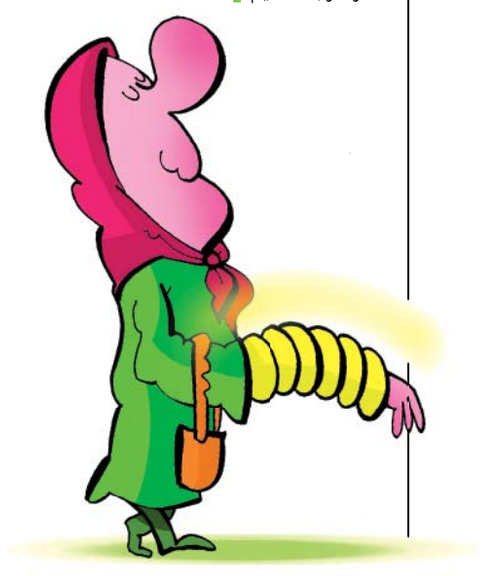
جنبه دیگر ماجرا، حجم بسیار بالای مصرف لوازم آرایش در بین جوان‌هاست که به واسطه مهمانی‌های آنچنانی و رابطه‌های نامتعارف در اقشار دیگر، می‌خواهند خودشان را زیباتر از همیشه جلوه بدهند و همین مهمانی‌ها و روابط می‌تواند هزینه‌های وحشتناکی را به خانواده تحمیل کند. اینها آثار و عادات غلطی است که بدون توجه به درآمد و بر اساس چیزی که فکر می‌کنند لازم است، سراغش می‌روند.

البته که من خیلی و به صورت تمام و کمال مردم را مقصر نمی‌دانم و فکر می‌کنم ما ناخودآگاه در فضایی قرار گرفته‌ایم که مجبور به داشتن چنین عادت‌هایی هستیم. مثلا برای مصرف زیاد در آب و برق، به مردم خرده می‌گیریم اما آیا واقعا این حرف ما حق است؟ ماجرا روشن است.

برای صرفه‌جویی در مصرف آب و برق، مردم ما را با شهروندان اروپایی مقایسه می‌کنند در حالی که این مقایسه از اساس اشتباه است. نکته اول این است که مثلا یك شهروند انگلیسی به دلیل منطقه جغرافیایی‌اش، بخش زیادی از سال را در هوایی سرد می‌گذراند و دغدغه مصرف آب ندارد و بیشتر نگران گرمایش خودش است، اما کشور ما در یك منطقه داغ و خشك قرار گرفته است که برای گذران روزهای گرم، از کولرهای مرطوب کننده استفاده می‌کنیم.

پس مصرف آبی که در کشور ما وجود دارد، طبیعتا در اروپا وجود ندارد؛ ضمن این‌که ما مسلمان هستیم و در دین‌مان بسیار بر موضوع بهداشت تاکید شده و واجباتی مانند غسل و شست‌وشوی نجاسات داریم که غربی‌ها هیچ‌کدام از آنها را ندارند و این تفاوت شرایط باعث می‌شود شرایط مصرف پیش بیاید، اما این را هم می‌پذیریم که عادت‌های اشتباهی مانند گرم کردن خانه در زمستان و پوشیدن لباس کم یا مصرف آب زیاد در حمام می‌تواند با فرهنگ‌سازی و آموزش، اصلاح شود.

پس قبل از هرچیز حواسمان باشد که عادت‌های غلط را هم به‌خوبی از هم تفکیك کرده و بشناسیم.

حق با شماست

info@jamejamonline.ir
روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

#افزایش-یارانه
یك شهروند:
چرا دولت یارانه اقشار کم‌درآمد را زیاد نمی‌کند؟ این حقوق‌ها کفاف نیمی از مخارج یك ماه را نیز نمی‌دهد.

#آسفالت-ماسوله
مسعودپور از فومن:
آسفالت جاده ماسوله در استان گیلان که هر سال گردشگران بسیاری را به خود جذب می‌کند بسیار نامناسب و بی‌کیفیت است.

#تاخیر-اتوبوس
علیزاده از تهران:
اتوبوس‌های ارم سبز و شهرك شهید باقری با تاخیر بسیار زیادی حرکت می‌کنند و مسافران باید دقایق زیادی را در انتظار این اتوبوس‌ها باشند.

#نابسامانی-۱۸۸۸
جمعی از شهروندان:
انتظار بیش از اندازه برای ارتباط با سامانه ۱۸۸۸، پاسخ‌هایی که مردم را قانع نمی‌کند و پاسکاری به سازمان‌های دیگر از معضلات اصلی این پل ارتباطی میان مردم و شهرداری است.

#انتقاد-مدیریت-شهری
مجد از تهران:
مسؤولان شهری تهران با روش‌های متفاوت و به بهانه مبارزه با ترافیك و آلودگی هوا، سعی در دریافت پول از شهروندان دارند و در عمل هیچ کار مفیدی صورت نمی‌دهند. رسیدگی نکردن به مناطق جنوب تهران از نمونه‌های کارکرد نامناسب مدیریت شهری است.

#کارت-منزلت-اعتبار
کمالی از تهران:
اعتبار کارت منزلت با توجه به افزایش هزینه‌ها و گران شدن کرایه‌های حمل و نقل عمومی به پایین‌ترین حد خود رسیده است.

#اجاره‌نشینی-فشار
شیرازیان از تهران:
نبود نظارت بر افزایش کرایه‌خانه‌ها و نبود قوانین حمایت از مستاجران به گرانی سرسام‌آور در حوزه اجاره مسکن منجر شده و متاسفانه فشار زیادی بر دوش اجاره‌نشینان وارد آورده است.

#مهمان-نوازی
حیدری از تهران:
در جشنواره آوا و نوای رضوی که ۱۵ تیر در تالار وحدت برگزار شد مسؤولان این جشنواره حتی یك لیوان آب به حاضرین ندادند و متاسفانه برنامه‌ریزی مطلوب نبود.

#خطر-فشم
شمشکی از لواسان:
مسیر تپه سر در جاده فشم با نوارهای پلاستیکی زرد رنگ ایمن‌سازی شده است! باید حتما شاهد تلفات جانی باشیم تا این مسیر به طور استاندارد ایمن شود؟